

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

261. An confessio cedentis seu Resignantis præjudicet Cessionario seu Resignatario.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

communiter in cit. c. veniens, quemadmodum & successor tenetur servare pacta & conventiones initas pro necessitate Ecclesia per prædecessorem. Paris. loc. cit. n. 50. citans Cynum & Bald. in l. digna vox. c. de ll. Butrium, conf. 58. Bursat. conf. 342. num. 1. fol. 4. Rebuff. super concordat. tit. de collatione. &c.

Questio 257. An resignatarius teneatur solvere debita contracta per resignantem?

1. **R**espondeo primò affirmativè: Si fuerint contracta pro necessitate Ecclesia. Paris. cit. q. 16. n. 49. juxta c. 1. de solut. & ibi Abb. gl. & Doctores communiter. Quod ipsum extendi ait Paris. ibid. n. 51. ad debita contracta pro necessitate persona illius, qui Ecclesiam possidet; & citat pro hoc Abb. in c. present. de pignor. n. 5. & in c. per suos. de donat. n. 2. Mandos. in cit. c. 1. de solut. nu. 11. & Rotam in Cauriensi pecuniaria. 11. Feb. 1547. &c. eò quòd videantur hac debita contracta pro necessitate Ecclesia. Paris. n. 51. ex Mandos. ubi ante.

2. Respondeo secundò: Si tamen debita illa per resignantem vel prædecessorem contracta voluntarie, non tenetur resignatarius vel successor ad ea solvenda, ut communiter doctores per Abbat. in cit. c. 1. de solut. Sic v. g. vicarium Episcopi jam defuncti non posse perere Salariū non conventum, à successore in Episcopatu pro servitiis præstitis ejus prædecessori; cum debitum sit voluntarium; eò quòd Episcopus non teneatur ex necessitate habere vicarium. Paris. nu. 53. ait resolutum in Zamarenfi pecuniaria. 5. Nov. 1543.

Questio 258. An, & quando resignatarius teneatur prestare alimenta resignanti?

Respondeo: Dum resignanti ordinato non titulo beneficii resignati, sed aliter, vel tituli patrimonii, deficit congrua sustentatio, diminuto v. g. per calamitatem temporum patrimonio, competere eidem resignanti actionem contra resignatarium pro supplemento ejus, in quo diminutus redditus patrimonialis pro congrua sustentatione sufficiens ad instar illius obligationis alendi donatorem vel benefactorem, quæ de jure incumbit donatario vel beneficiato, sive Ecclesia patronata, ejusque Rectori respectu alendi patroni indigentis, tradit C. de Luc. de benef. d. 37. num. 15. multò que magis videtur id procedere, dum resignanti ordinato titulo beneficii resignati deficit congrua sustentatio; eò quòd talis resignatio nullatenus admittatur, nisi cum clausula; modò resignans aliunde vivere valeat; verum de his accuratius infra.

Questio 259. An resignatarius teneatur purgare attentata (intellige in causa beneficii resignati) per resignantem?

1. **R**espondeo affirmativè: Paris. l. 1. q. 16. n. 41. contra quosdam, quos tacito nomine refert citans Rotam in Ariminensi nullitatis & attentator. 27. Apr. 1556. ubi teste Lancelot. de attentat. c. 4. ampliat. 5. n. 3. & c. 29. nu. 102. censuit, non esse procedendum in causa, nisi purgatis per resignatarium attentatis; quia mediante resignatione subrogatur resignatarius in jus resignantis, qui attentavit. Paris. n. 42. Et tenentur ad purganda attentata non solum ij, qui per se vel alium, de suo tamen speciali mandato, attentarunt; sed is, qui li-

cet actualiter non attentavit, habet tamen causam ab attentante. Paris. n. 43. citans Lancell. cit. c. 29. colum. ult. eò quòd licet regulariter non detur remedium attentatorum contra tertium, ut citatis pluribus Paris. n. 44. datur tamen contra tertium habentem causam à iudice vel parte. Paris. n. 45. citatis quoque pluribus.

2. Limitanda nihilominus responsio, ut non procedat, dum resignans attentasset post factam resignationem; tum enim, et si resignatarius habeat causam ab eo, qui attentavit; habet tamen eam ab eo, antequam attentavit; & sic non tenetur attentata ab eo purgare; quemadmodum habens causam à colligante, dum habet illam ab illo ante litteram; non attentat capiens possessionem; juxta quòd dictum in Salamant. s. Pauli. 15. Decemb. 1568. Paris. n. 45. & 46. hæc ipsa speciali casu disputato diu in Rota in Salamant. portionis. 16. Nov. 1546. exemplificans.

Questio 260. An resignatarius teneatur purgare spoliū resignantis, sive an spoliatus à resignante (intellige in causa beneficii resignati) possit agere spolio contra spoliantis successorem per resignationem, sive contra resignatarium?

Respondeo affirmativè: Paris. l. 1. q. 16. nu. 57. dicens, esse veriore & communem, ac citans pro ea Sarnens. de trienal. q. 11. &c. eò quòd res transeat cum suo vitio. c. ex parte. de restit. & ibi Innoc. Paris. n. 58. unde subrogatus in jus alterius, etiam quoad possessionem, tenetur purgare spoliū, sicut ille, in cuius locum subrogatus, juxta l. rem, qua nobis. ff. de acquir. poss. & ibi doctores communiter; & in c. sepe. de restit. spoliat. Paris. nu. 59. citans Sarn. ubi ante. & hinc remedium dicti capituli sæpe datur adversus successorem etiam singularem, si sciens &c. ut ibi dicitur. Paris. n. 60. citato Aretino conf. 103. n. 4. &c. scientia autem illa præsumitur. Paris. n. 61. juxta Alex. conf. 103. n. 13. l. 2. Ruin. conf. 38. num. 12. l. 5. Cravett. conf. 225. n. 8. & alios ab eo citatos.

Questio 261. An confessio cedentis seu resignantis præjudicet seu noccat cessionario seu resignatario?

1. **R**espondeo primò affirmativè: Si facta confessio ante renunciationem; sic si quis faceret in iudicio, se nullum jus habere in beneficio, & mox illud resignaret, resignatario nihil inde acquireretur. Lott. l. 3. q. 14. n. 83. Paris. cit. q. 16. n. 20. dicens esse communem. argumento l. factam. §. si heres. ff. ad Trebell. & juxta Rotam in Tirafon. archipresb. 27. Maii. 1542. teste Put. decis. 149. l. 1. & hinc resolutum à Rota in Astoricensi. de sorias. teste eod. Put. decis. 79. l. 2. quòd cessionarius non possit revocare confessionem procuratoris cedentis factam ante renunciationem, adeò que non possit cessionarium habere regressum adversus cedentem, ut Put. cit. decis. 149. l. 1. Limitat tamen responsionem Paris. nu. 24. in fine. quòd etiam confessio facta ante cessionem non præjudicet cessionario, si nitatur alio jure, quàm cedentis.

2. Respondeo secundò negativè: Seu contrarium, ubi confessio facta fuit post renunciationem; eò quòd tunc resignans cessionario non possit præjudicare. Paris. à nu. 21. atque ita confessio resignan-

resignantis non probat statum ultimum beneficii contra resignatarium, v. g. quod beneficium sit ad nutum amovibile, Rota in *Mediolanensi hospitalis*. 8. Jan. 1571. apud Paris. cit. n. 24.

Questio 262. An, & qualiter sententia lata in causa beneficii resignati contra resignantem noceat resignatario?

1. **R**espondeo: eam illi non nocere. Paris. *it. q.* 16. n. 25. dicens communem juxta Rota: n. in *ana S. Quirini*. 16. Decemb. 1547. teste Put. *decis.* 80. l. 3. ed quod cedens habeatur pro mortuo civiliter, modo: si que civilis & naturalis & equiparentur; sententia autem lata contra mortuum naturaliter sit nulla, adeoque & lata contra mortuum civiliter, & consequenter non nocebit cessionario, lata precipue, cessionario non citato. Paris. *id.* n. 26.

2. Ampliat hoc ipsum Paris. n. 33. ut procedat, etiam si lata sententia contra resignantem, resignatarius hoc sciens appellavit à sententia illa, & postea transivit in rem judicatam; ed quod appellatio non noceat, cum sententia sit nulla.

3. Limitat verò id ipsum n. 34. ex Put. *decis.* 80. n. 3. l. 3. ita ut noceat lata sententia resignatario, si is sciret, quod causa contra resignantem ageretur, quamvis addat Idem Put. super hoc nihil à Rota determinatum, & alium Auditorem dixisse, hanc distinctionem: aut sciverit, aut ignoraverit; procedere respectu possessionis, & non respectu juris. E contra quoque sententiam latam ad favorem resignantis respectu beneficii resignati non prodesse resignatario; ed quod resignanti post resignationem non liceat prosequi litem; cum jus omne per resignationem amiserit, tradit idem Paris. *loc. cit.* n. 35. sic resolutum dicens à Rota in *Segob. Archid.* 6. Julii teste Put. *decis.* 142. l. 1. uti neque prodest resignatario appellatio facta per procuratorem resignantis, cum cessione revocetur procurator. Paris. n. 37. Nec denique resignantem post resignationem esse legitimum contradicentem, ad effectum impediendi, ne procedatur viâ executionis ad immiffionem, habet Paris. *id.* n. 36. resolutum dicens à Rota.

PARAGRAPHVS II.

An, & qualiter resignans secundò resignare possit idem beneficium; Item poenitere & regredi ad beneficium resignatum, vel agere spolio.

Questio 263. An, qui semel resignavit, possit ulterius seu secundò resignare idem beneficium?

1. **R**espondeo negativè: Paris. *l. 1. q. 15. n. 1.* citans Rebuff. variis locis; per primam enim resignationem amittit titulum & possessionem beneficii, & sic, cum dare nequeat, quod non habet, secundò resignare non poterit. Paris. *ibid.* n. 2. & qui cessit uni, non potest idem jus cedere alteri. *l. non quocumque. §. qui Cajum. ff. de l. & ibi Bart. Jason. Alex.* Paris. n. 8. Ad hæc prohibita est variatio perso-

nis maximè Ecclesiasticis, *Clem. 1. de renunc.* atque ita in secundum resignatarium nihil juris transferatur; quia talis resignans post primam resignationem nihil juris amplius, quod transferret, habebat. Paris. n. 9. tum quia collatio & provisio facta secundo resignatario nulla est, ut clarè dicitur in *reg. cancell.* Paris. 40. ubi: si resignantem pluries super uno & eodem beneficio in favorem diversarum personarum successivè consentire contigerit; voluit sanctitas sua, quod primus consensus tenere debeat, & alii posteriores consensus ac literæ eorum prætextu etiam sub priori data expediri pro tempore nullius sint valoris vel momenti. Item quia provisio est subreptitia; cum non fuerat expressum, quod resignans jam antè quoque resignarat, quod si expressum fuisset, verisimile non est, quod Papa contulisset, & voluisset tollere jus quæsitum per primam resignationem. Paris. *id.* n. 10. Unde jam, si secundus resignatarius cepit possessionem, dicitur intrusus. Paris. n. 14. citans Rebuff. *conf.* 90. & licet secundus ille possideret illud beneficium per triennium, præferendus tamen primus, contra quem secundus se tueri nequit regulà *de triennali*; quia jam non habet titulum, nè quidem coloratum. Paris. n. 23. citans Rebuff. *conf.* 185. Quamvis titulum coloratum per secundam resignationem tribui ad effectum regulæ *de triennali*, quando multa opponi possunt contra primam resignationem, tradat Paris. *loc. cit.* n. 37. citans Sarn. *de triennali. q.* 27. n. 5. & 7. & Rotam. Quin & talis secundò resignans videtur committere crimen *stellionatus*; sicut qui duobus donat. *l. 3. ff. de crimine stellion.* Paris. *loc. cit.* n. 26. citans Rebuff. *conf.* 4. n. 11. *conf.* 90. n. 9. & Doctores in *c. nullo. de rebus Eccl. non alien.* quamvis autem Rebuff. *cit. conf.* 90. n. 9. dicat hujus criminis poenam esse, ut privetur beneficiis, si quæ adhuc habet, juxta *l. habemus. §. economus. c. de SS. Eccl. l. 1.* ait tamen Paris. n. 30. se non facile accessurum huic opinioni; cum privatio beneficii non contingat nisi ex gravi crimine, & casibus in jure expressis.

2. Porro amplianda responsio Primò, ut etiam post factam primam resignationem coram Ordinario, non possit resignare secundò coram Papa, sed hæc secunda resignatio sit nulla. Paris. n. 15. ex Rebuff. Secundò, ut nequeat secundò resignare, etiam in favorem primi, seu ejusdem, in cujus favorem jam prius resignarat. Paris. n. 16. citans Rebuff. *conf.* 4. n. 5. & *conf.* 185. n. 6. Sarn. *de public. resign.* q. 18. & c. Cum enim jus omne abdicatum per renunciationem primam, secunda nihil prodest, & fieri non debet, quod factum non relevat. *l. si quando. ff. ad Velleianum.* Paris. n. 17. Tertio: ut procedat, etiam si primus resignatarius usus non fuisset resignatione per duos annos. Paris. n. 18. citans Rebuff. *conf.* 85. n. 10. ob eandem rationem. Quarto: etiam dum prima renunciatio facta per procuratorem; postquam enim procurator resignavit, Dominus non potest alteri cedere idem jus. Paris. n. 22. citans Rebuff. *conf.* 4. n. 2. ac dicens communem, Quintam ampliationem urpote propriam Franciæ vide apud Paris. n. 20. ex Rebuff. *conf.* 38. n. 3. & *conf.* 93. n. 14.

3. E contra limitanda responsio Primò: ut non procedat, quando prima resignatio non fuit admiffa. Paris. n. 34. Secundò: dum prima resignatio admiffa quidem, sed revocata ante præstitum consensum in Camera vel Cancellaria; potest enim tunc denuo resignari in favorem alterius. Paris. n. 35. citans Rebuff. *conf.* 4. n. 15. ac dicens esse communem, Tertio: ut non procedat in omnibus istis casibus,